

което съединява въ себѣ си най-много гласове; когато гласовѣтъ сж равни, отдава се прѣдпочитание на мнѣнието което е по-снисходително къмъ подсждимия.

Когато послѣдватъ повече отъ двѣ мнѣния и не може да се състави ни болшинство, ни равенство на гласовѣтъ, то сждиитѣ, които принадлежатъ къмъ мнѣнието, което съединява въ себе най-малкото число гласове, обявяватъ кое отъ мнѣнията, приети отъ по-голѣмото число членове, всѣки единъ отъ тѣхъ признава за по-справедливо, и тогава тѣхнитѣ гласове се присъединяватъ къмъ едно отъ мнѣнията, които сж приети отъ по-голѣмото число членове.

Чл. 464. Сждътъ трѣбва да се ржководи отъ правилата, които сж постановени въ прѣдидущия членъ, както при рѣшението на всѣко питаніе отдѣлно, така и при окончателний изводъ на заключение по дѣлото.

Чл. 465. Сждътъ постановява присжда:

1) или за оправданието на подсждимий, кога дѣянието, за което се е обвинявалъ, се припознае недоказано, неподлѣжаще на вмѣнение по законни причини, незапрѣтено отъ законитѣ подъ страхъ на наказание, или кога събитието, ако и да се е извършило, но не е било дѣяние на подсждимий;

2) или за освобождението на подсждимий отъ сждътъ, кога прѣстѣпното дѣяние се покрива съ нѣкоя законна причина за прѣкрятываніе на дѣлото;

3) или най-подиръ, за наказание на подсждимий, кога той се изобличава въ такова прѣстѣпно дѣяние, което му се вменява въ вина, и отъ отговорността за което той не може да бжде освободенъ.